

รูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ
สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว*

THE MODEL OF ACADEMIC ADMINISTRATION IN UNIVERSITIES
TOWARDS EXCELLENCE IN LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

อามะนี นอลิน

Ammany Norrinl

พิชญ์ ฉายายนต์

Pichaya Chayayond

อุดม จำรัสพันธุ์

Udom Chamraspun

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

Udon Thani Rajabhat University, Thailand

E-mail: ammanee_n@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ พัฒนาและประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว รูปแบบการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า แนวทาง การบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศมี 9 ด้าน คือ 1) ด้านบัณฑิตมีคุณภาพเป็นเลิศมี 7 คุณลักษณะ 2) ด้านหลักสูตรมี 11 แนวทาง 3) ด้านอาจารย์ผู้สอนมี 11 แนวทาง 4) ด้านการจัดการเรียนการสอนมี 12 แนวทาง 5) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกการเรียนการสอนมี 8 แนวทาง 6) ด้านการวัดและประเมินมี 7 แนวทาง 7) ด้านนักศึกษา มี 10 แนวทาง 8) ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมี 5 แนวทาง และ 9) ด้านการประกันคุณภาพมี 3 แนวทาง

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ ผู้วิจัยใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์ 3 รอบ แหล่งข้อมูลเป็นผู้เชี่ยวชาญ 20 คน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศมี 9 ด้านเช่นเดียวกันคือ

* Received 30 October 2019; Revised 24 November 2019; Accepted 26 November 2019

1) ด้านบัณฑิตมีคุณภาพเป็นเลิศมี 6 คุณลักษณะ 2) ด้านหลักสูตรมี 10 แนวทาง 3) ด้านอาจารย์ผู้สอนมี 17 แนวทาง 4) ด้านการจัดการเรียนการสอนมี 7 แนวทาง 5) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกการเรียนการสอนมี 9 แนวทาง 6) ด้านการวัดและประเมินมี 7 แนวทาง 7) ด้านนักศึกษา มี 13 แนวทาง 8) ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมี 6 แนวทาง และ 9) ด้านการประกันคุณภาพมี 3 แนวทาง

ระยะที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 220 คน เลือกโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปสำหรับสังคมศาสตร์ หาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศที่พัฒนาขึ้น มีความเป็นประโยชน์โดยรวมและความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีความเป็นไปได้ และความสอดคล้องโดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบ, การบริหารงานวิชาการ, ความเป็นเลิศ, สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

Abstract

The purposes of this research were to study the management guidelines of academic excellence in university, also to develop and assess the management model of academic work. There were 3 terms of research.

1. to study the management guidelines of academic work by interviewing 7 professionals. The result showed that the guidelines have 9 main topics were 1) a quality student with 7 attributes 2) Course of study with 11 types 3) Teachers with 11 attributes 4) The teaching and learning process with 12 types 5) Educational facilities with 8 types 6) Measurement and evaluation in education with 7 types 7) studying with 10 qualities 8) Job training with 5 ways 9) Training quality assurance with 3 ways.

2. to develop the management model of academic work, the researcher used Delphi technique for 3 times, and the data were collected from 20 professionals as the result showed that the management model consists of 9 topics 1) a quality student with 6 attributes 2) course of study with 10 types 3) Teachers with 17 attributes 4)) The teaching and learning process with 7 types

5) Educational facilities with 9 types 6) measurement and evaluation in education with 7 ways 7) studying with 13 qualities 8) Job training with 6 ways 9) Training quality assurance with 3 ways.

3. the assessment of the management model; the researcher used a survey as a research method and the sample group was the management of the university in total 220 people by using a stratified sampling with the questionnaire. The data analysis by using a Statistic for social science research to find Mean and Standard deviation. The result of the research showed that the management model is effectiveness at a high level.

Keywords: Model, Academic Administration, Excellence, Lao People's Democratic Republic

บทนำ

ปัจจัยในการผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษา เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมภายนอก ทำให้การผลิตบัณฑิตบางสาขาวิชายังขาดแคลนไม่ทันตามความต้องการไม่สามารถพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ เช่น การขาดแคลนอาจารย์ในระดับสูงและการขาดแคลนผลงานวิจัยและงานวิชาการที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ ๆ (เริงจิตร กลันทปุระ, 2540) มหาวิทยาลัยยังต้องการการสนับสนุนงบประมาณของภาครัฐในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ในการดำเนินงานปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัย ภายใต้การดูแลของรัฐบาล โดยได้มีนโยบายส่งเสริมการขยายโอกาสทางการศึกษา ความเสมอภาคของผู้เรียนให้เข้าถึง มหาวิทยาลัยภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ นอกจากนี้ มีภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย คือ การผลิตบัณฑิตการวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ดังนั้น มหาวิทยาลัยต้องมุ่งสู่คุณภาพ ประสิทธิภาพและความเป็นเลิศ การกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่จะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต้องปรับบทบาท เพื่อตอบสนองเชิงปริมาณ และต้องเน้นคุณภาพ เพื่อการแข่งขันสถาบันอุดมศึกษาต้องกำหนดปรัชญาในการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพที่สำคัญที่สุด คือ มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ (Academic Excellence) เป็นสิ่งสำคัญของผู้บริหารมหาวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมด้านวิชาการในการผลิตบัณฑิตตามแนวทางของรัฐบาลและแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมแห่งชาติ (กรมอุดมศึกษา, 2558)

การพัฒนามหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ต้องเชื่อมโยงกับมหาวิทยาลัยของภาคพื้นและของโลก การร่วมมือทางเศรษฐกิจที่เข้ามาลงทุนของประเทศต่าง ๆ ที่มีความต้องการแรงงาน และนักวิชาการที่มีความรู้ ความสามารถหรือเคลื่อนย้ายแรงงานจากต่างประเทศ ในปัจจุบันการสร้างความร่วมมือ เพื่อรองรับการร่วมมือและการ

เปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น กรมแผนการได้กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา มหาวิทยาลัย มี 3 จุดประสงค์ คือ 1) ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพ และ สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และเชื่อมโยงกับภาคพื้นและสากล 2) สนองการ ค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์ การพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมให้แก่ชาติ 3) ปรับปรุงการ ปกครองและการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา และจะนำไปสู่การพัฒนาการศึกษาที่สมดุลมี คุณภาพ และความยั่งยืนต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ ปี ค.ศ. 2025 และวิสัยทัศน์ของรัฐบาล ค.ศ. 2030 เพื่อสร้างบัณฑิตให้มีคุณภาพเป็นเลิศ สอดคล้องกับตลาดแรงงานและมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ เพื่อเป็น สังคมที่มีการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคนสำหรับพัฒนาประเทศให้ยั่งยืน (กรม แผนการ, 2559)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ซึ่งสะท้อนให้เห็นความต้องการ ด้านข้อมูลด้านการวิจัย ที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดแนวทางการพัฒนารูปแบบ เพื่อเป็นแนวทางสู่ การปฏิบัติ การบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สำหรับสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อให้มีประสิทธิภาพทางด้านการบริหารงานวิชาการ และสอดคล้องกับการพัฒนาคนของประเทศในระยะยาว เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับของ สังคมและต่างประเทศ สร้างความเชื่อมั่นต่อการศึกษาของชาติ จะส่งผลดีต่อมหาวิทยาลัยของ รัฐบาลโดยตรง ซึ่งผู้วิจัยเองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานวิชาการกรมอุดมศึกษา และร่วมมือ กับสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะกับมหาวิทยาลัยในประเทศและจะส่งผลดีในระยะยาว เพื่อเป็นแนวทางการปรับปรุง แก้ไข และวางแผนส่งเสริมให้การสนับสนุน การบริหารงาน วิชาการในมหาวิทยาลัย เพื่อให้มีความเป็นเลิศและการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพของชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สำหรับ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สำหรับ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดย ใช้วิธีการดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ

ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยในการสัมภาษณ์ จำนวน 7 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างแบบปลายเปิด การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาด้วยวิธีการจัดหมวดหมู่

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศสำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในระยะที่ 1 มาวิเคราะห์เพื่อสร้างเป็นแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้บริหาร และวางแผนในระดับนโยบายจากกระทรวงศึกษาธิการ และกีฬาและเป็นผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย เป็นนักปฏิบัติในปัจจุบันและอดีต จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์ 3 รอบ เพื่อยืนยันข้อมูลที่ได้ในการตอบแบบสอบถาม เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามความคิดเห็นเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ใช้เป็นข้อเกี่ยวกับการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นฉบับร่างนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถาม และหลังจากนั้นนำเอาแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง และการรวบรวมข้อมูลจากไปรษณีย์ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาด้วยการจัดหมวดหมู่และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับสังคมศาสตร์

ระยะที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศสำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสมและความสอดคล้องตามแนวคิดของ กัสกี (Guskey) (Guskey T. R., 2000) กลุ่มผู้ประเมินเป็นคณะผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ประเมินที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จากมหาวิทยาลัย 4 แห่ง ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และเป็นระดับผู้บริหารระดับสูง อธิการบดี รองอธิการบดี สำนักหอการ คณะคณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา รอง หัวหน้าภาควิชาสถาบัน หัวหน้าแผนก ผู้ประเมินรวมจำนวน 220 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบแบ่งชั้นโดยใช้ระดับผู้บริหารเป็นเกณฑ์ในการจัดชั้น การสุ่มในแต่ละชั้นด้วยการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศมี 9 ด้านรายละเอียด ดังนี้

1.1 ด้านบัณฑิตมีคุณภาพเป็นเลิศมี 7 คุณลักษณะ ดังนี้

1.1.1 การสร้างบัณฑิตยึดหลักการศึกษ 5 ประการ ดังนี้ 1) คุณสมบัตินักศึกษา 2) ปัญญาศึกษา 3) แรงงานศึกษา 4) พลศึกษา 5) ศิลปศึกษา

1.1.2 การสร้างบัณฑิตต้องให้มีคุณสมบัติ 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ 3) ด้านทักษะการนำไปใช้ 4) ทักษะทางสังคม

1.1.3 การสร้างบัณฑิตให้มีจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม การเป็นคนดี คนเก่ง มีความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ และพัฒนาตนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

1.1.4 บัณฑิตสามารถสร้างนวัตกรรมในการผลิตและเป็นผู้บริโภคที่มีคุณภาพ

1.1.5 บัณฑิตสามารถแข่งขันและอยู่ร่วมกับเพื่อนในระดับอาเซียนได้

1.1.6 การมีสมรรถภาพตามที่สาขาวิชากำหนด

1.1.7 การใช้ภาษากลาง เช่น ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

1.2 ด้านหลักสูตรมี 11 แนวทาง ดังนี้

1.2.1 การพัฒนาหลักสูตรต้องมีการสำรวจหรือวิจัยเพื่อให้ได้หลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

1.2.2 การพัฒนาหลักสูตรต้องมีเนื้อหาสาระในหลักสูตรที่ทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทางการศึกษา

1.2.3 การพัฒนาหลักสูตรต้องเป็นความร่วมมือระหว่างภาควิชากับผู้ประกอบการที่จะใช้บัณฑิต

1.2.4 การสร้างหลักสูตรควรมีความต่อเนื่องระหว่างระดับอนุปริญญากับปริญญาตรี

1.2.5 เนื้อหาสาระในหลักสูตร ต้องทำให้บัณฑิตมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

1.2.6 เนื้อหาในหลักสูตรต้องมีกลุ่มวิชาชีพ สำหรับผู้ประกอบการ

1.2.7 รายวิชาในหลักสูตรแต่ละสาขาวิชา ต้องมีทั้งวิชาภาคบังคับ และวิชาเลือก ให้หลากหลาย

1.2.8 การบริหารหลักสูตรต้องดำเนินการโดยคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตร

1.2.9 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เพิ่มพูนประสบการณ์ในสาขานั้น ๆ ให้กับบัณฑิต

1.2.10 ทุกรายวิชาในหลักสูตรต้องกำหนดชั่วโมงที่ใช้เรียนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และใช้เรียนด้วยตนเอง

1.2.11 การประเมินหลักสูตรทุกสาขาวิชา ต้องมีการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรทุกสาขาวิชาเป็นระยะ ๆ (เช่น ทุก 5 ปี)

1.3 ด้านอาจารย์ผู้สอนมี 11 แนวทาง ดังนี้

1.3.1 อาจารย์ผู้สอนต้องศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับวิชาที่สอนอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

1.3.2 อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณธรรม จริยธรรมสูง ประพฤติตนเป็นแบบอย่างของนักศึกษาในสาขาวิชาที่สอน

1.3.3 อาจารย์ผู้สอนต้องมีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาที่สอน

1.3.4 อาจารย์ผู้สอนต้องพัฒนาตนเองให้มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น เป็นลำดับ (ผู้ช่วยรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์)

1.3.5 อาจารย์ผู้สอนต้องมีทักษะภาษาสากล (เช่น ภาษาอังกฤษ) เพื่อใช้ในการสื่อสาร สืบค้น และเผยแพร่งานวิชาการได้

1.3.6 อาจารย์ผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ควรได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะวิชาชีพครู เพื่อจัดการเรียน การสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3.7 อาจารย์ผู้สอนต้องติดตามผลบัณฑิตที่จบการศึกษาในสาขาวิชาที่ตนรับผิดชอบ

1.3.8 อาจารย์ผู้สอนต้องให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ

1.3.9 อาจารย์ผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานที่หน่วยงานกลางของรัฐบาลที่กำกับดูแลการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยกำหนดไว้

1.3.10 อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาต้องเอาใจใส่ให้คำปรึกษา และแก้ไขปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ให้กับนักศึกษา

1.3.11 อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาเดียวกัน ควรสำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่หลากหลาย

1.4 ด้านการจัดการเรียนการสอนมี 12 แนวทาง ดังนี้

1.4.1 การเปิดสอนรายวิชาต้องมีความยืดหยุ่นให้ผู้เรียนที่มีเวลาเรียนแตกต่างกัน สามารถลงทะเบียนเรียนได้

1.4.2 การเปิดสอนรายวิชาในหลักสูตร ต้องคำนึงถึงลำดับก่อน - หลังของเนื้อหาในรายวิชาเหล่านั้น

1.4.3 การจัดการเรียนการสอนทุกรายวิชา ต้องมีตำราหลักประจำวิชาให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้า

1.4.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องช่วยให้นักศึกษาคิดค้นประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ ใน สาขาวิชาที่เรียนได้

1.4.5 การจัดกิจกรรมให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง คิดเป็น ทำเป็นและกล้าแสดงความคิดเห็น

1.4.6 ต้องมีการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากผู้มีประสบการณ์ตรงในสาขาวิชาที่เรียน

1.4.7 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ต้องกระตุ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยเรียนรู้ด้วยตนเอง

1.4.8 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานประกอบการหรือสถานที่ที่ทำงานนั้น ๆ

1.4.9 ต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ในแต่ละรายวิชา

1.4.10 การเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน เมื่อสิ้นสุดการเรียนแต่ละภาคเรียน

1.4.11 การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรต้องเป็นไปตามมาตรฐานสากล

1.4.12 ทุกรายวิชาที่เปิดสอนต้องจัดทำแผนการเรียนการสอนที่ระบุถึงวัตถุประสงค์ของวิชาคำอธิบายรายวิชา แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นรายสัปดาห์งานที่มอบหมายให้กับผู้เรียนต้องทำหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล และเอกสารตำราที่ใช้ในการสืบค้น

1.5 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกการเรียนการสอนมี 8 แนวทาง ดังนี้

1.5.1 ต้องจัดให้มีความพร้อมทางด้านอาคาร สถานที่ ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ

1.5.2 ต้องจัดให้มีระบบอินเทอร์เน็ตให้นักศึกษาได้ใช้อย่างทั่วถึง

1.5.3 การจัดให้มีศูนย์กลางในการเรียนรู้และแหล่งข้อมูล

1.5.4 การจัดให้มีเครื่องมือให้นักศึกษาได้ใช้ฝึกภาคปฏิบัติอย่างครบถ้วน

1.5.5 การจัดให้มีห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ และระบบฐานข้อมูล

1.5.6 การจัดให้มีห้องปฏิบัติการจำลองในการจัดการเรียน การสอนตามสาขาวิชา

1.5.7 การจัดให้มีห้องเรียนระบบการศึกษาทางไกล (e-learning class)

1.5.8 การจัดสถานที่ให้นักศึกษาผ่อนคลายความเครียด หรือเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน หรือเรียนรู้ตามลำพัง

1.6 ด้านการวัดและประเมินมี 7 แนวทาง ดังนี้

1.6.1 การจัดทำข้อสอบในแต่ละรายวิชา ต้องให้ครอบคลุมเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา

1.6.2 การประเมินผลรายวิชา (การให้เกรดรายวิชา) ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแผนการสอน

1.6.3 การสร้างแบบทดสอบวัดสมรรถนะในวิชาชีพต้องมีผู้เชี่ยวชาญภายนอกในวิชาชีพนั้นร่วมด้วย

1.6.4 ทุกรายวิชาต้องมีการทดสอบระหว่างภาคเรียน เพื่อให้ นักศึกษาได้รู้จักตนเองจะได้พัฒนาปรับปรุงการเรียนของตน

1.6.5 การวัดและประเมินรายวิชาให้นักศึกษาเก็บคะแนนผลงานระหว่างภาคมากกว่าคะแนนสอบปลายภาค (เช่น ระหว่างภาค ร้อยละ 70 และสอบปลายภาค ร้อยละ 30)

1.6.6 การประเมินนักศึกษาเพื่อจัดการเรียนการสอนที่เน้นสมรรถนะให้ตรงตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ของสาขาวิชา

1.6.7 การวัดประเมินผล และการสำเร็จการศึกษาต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ในระเบียบของข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

1.7 ด้านนักศึกษามี 10 แนวทาง ดังนี้

1.7.1 การแนะแนวสาขาวิชาชีพที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยให้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.7.2 การสอบคัดเลือกของผู้เรียนต้องทำการทดสอบด้านต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของสาขาวิชาที่จะเข้าเรียน

1.7.3 การจัดให้มีการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ ให้สามารถปรับตัวเข้ากับการเรียน ในมหาวิทยาลัย

1.7.4 การจัดให้มีคู่มือนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาทุกคนได้ทราบถึงกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย หลักสูตร และแผนการเรียน ตั้งแต่ภาคเรียนแรกจนกระทั่งจบการศึกษา

1.7.5 การจัดให้มีสถานักศึกษา

1.7.6 การพัฒนาให้นักศึกษาเป็นคนมีจิตสาธารณะหรือเป็นอาสาสมัคร

1.7.7 การสร้างภาวะผู้นำของนักศึกษา

1.7.8 การจัดกิจกรรมนักศึกษาต้องเน้นการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษา

1.7.9 การส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมด้วยการจัดให้มีโครงการแลกเปลี่ยน นักศึกษาข้ามสถาบัน

1.7.10 การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านภาษา ศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรม ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน

1.8 ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมี 5 แนวทาง ดังนี้

1.8.1 ต้องสร้างความมั่นใจให้นักศึกษา เมื่อจบแล้วสามารถประกอบธุรกิจหรือสร้างอาชีพด้วยตนเองได้

1.8.2 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพต้องฝึกในสถานประกอบการจริง

1.8.3 ต้องเลือกสถานประกอบการที่มีคุณภาพ และทันสมัยให้นักศึกษาไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

1.8.4 ต้องให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการเตรียมการและปฐมนิเทศนักศึกษาก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

1.8.5 ต้องให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมประเมินผลในการฝึกประสบการณ์ของนักศึกษา

1.9 ด้านการประกันคุณภาพมี 3 แนวทาง ดังนี้

1.9.1 การจัดระบบประกันคุณภาพในมหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีการประกันคุณภาพถึงระดับสาขาวิชา

1.9.2 การประกันคุณภาพ ต้องมีทั้งการประกันคุณภาพภายในเพื่อให้เกิดการพัฒนา และการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อตัดสินคุณค่าตามมาตรฐานที่กำหนด

1.9.3 กรอบของการประกันคุณภาพให้พิจารณาถึงคุณภาพของผู้สอน คุณภาพผู้เรียน และคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

2. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมี 9 ด้าน รายละเอียด ดังนี้

2.1 ด้านบัณฑิตมีคุณภาพเป็นเลิศมี 6 คุณลักษณะ ดังนี้

2.1.1 การสร้างบัณฑิตยึดนโยบายทางการศึกษาของรัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 5 ประการ ดังนี้ 1) คุณสมบัติศึกษา 2) ปัญญาศึกษา 3) แรงงานศึกษา 4) พลศึกษา 5) ศิลปศึกษา

2.1.2 การสร้างบัณฑิตให้มีจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต จิตสาธารณะ และเป็นผู้ที่รับผิดชอบ

2.1.3 การสร้างบัณฑิตให้มีสมรรถนะ (competencies) ตามที่สาขาวิชากำหนด

2.1.4 บัณฑิตสามารถสร้างนวัตกรรมในการผลิตหรือในการให้บริการ

2.1.5 บัณฑิตมีศักยภาพที่จะทำงานและอยู่ร่วมกับเพื่อนต่างชาติได้

2.1.6 บัณฑิตสามารถใช้ภาษาสากล เช่น ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

2.2 ด้านหลักสูตร มี 10 แนวทาง ดังนี้

2.2.1 การพัฒนาหลักสูตรต้องมีการสำรวจหรือวิจัย เพื่อให้ได้หลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของสังคมและสถานประกอบการ

2.2.2 การพัฒนาหลักสูตรเป็นความร่วมมือระหว่างภาควิชากับผู้ประกอบการที่จะใช้บัณฑิต

2.2.3 การพัฒนาหลักสูตรต้องมีเนื้อหาสาระในหลักสูตรที่ทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทางการศึกษา

2.2.4 มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงจากระดับอาชีวศึกษาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยได้จนถึงระดับปริญญาเอก

2.2.5 โครงสร้างของหลักสูตรแต่ละโปรแกรมวิชา มีหมวดวิชาชีพผู้ประกอบการเพื่อให้บัณฑิตสามารถเป็นผู้ประกอบการด้วยตนเอง

2.2.6 หมวดวิชาของหลักสูตรจัดให้มีทั้งรายวิชาบังคับและวิชาเลือกให้หลากหลายตามมาตรฐานสากล

2.2.7 เนื้อหาสาระที่อยู่ในหลักสูตร สามารถทำให้บัณฑิตมีสมรรถนะ (competencies) ตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และเป็นสากล

2.2.8 หลักสูตรต้องพัฒนาตามเกณฑ์ตามมาตรฐานที่หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการอุดมศึกษากำหนด

2.2.9 การบริหารจัดการหลักสูตรต้องจัดให้มีคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตร ตั้งแต่รับเข้าเรียนจนสำเร็จการศึกษา

2.2.10 การจัดให้มีการประเมินหลักสูตรทุกสาขาวิชาการประเมินและปรับปรุงเป็นระยะ ๆ (เช่น ทุก 5 ปี)

2.3 ด้านอาจารย์ผู้สอนมี 17 แนวทาง ดังนี้

2.3.1 อาจารย์ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรมสูง ความเป็นครูประพฤติตนเป็นแบบอย่างของนักศึกษา

2.3.2 การส่งเสริมให้อาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยมีวุฒิทางการศึกษาสูงขึ้น จนถึงระดับปริญญาเอกและมีความเชี่ยวชาญในการสอน

2.3.3 อาจารย์ผู้สอนพัฒนาตนเองให้มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้นเป็นลำดับ (ผู้ช่วยรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์)

2.3.4 อาจารย์ผู้สอนพัฒนาตนเองให้มีภาวะผู้นำทางวิชาการในสาขาวิชาที่ตนสอน โดยเป็นสมาชิกสมาคมทางวิชาการ และเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการในสาขาวิชานั้น ๆ

2.3.5 อาจารย์ผู้สอนในสาขาใกล้เคียงเกี่ยวข้องกันควรรวมตัวกันจัดตั้งชุมชนเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ PLC (Professional Learning Community)

2.3.6 อาจารย์ผู้สอนศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาที่สอนอย่างต่อเนื่อง

2.3.7 อาจารย์ผู้สอนได้รับการพัฒนาทักษะภาษาสากล (เช่น ภาษาอังกฤษ) เพื่อใช้ในการสื่อสาร สืบค้น และเผยแพร่งานวิชาการได้

2.3.8 อาจารย์ผู้สอนได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะวิชาชีพครู เพื่อจัดการเรียน การสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.9 อาจารย์ผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานที่หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการอุดมศึกษากำหนด

2.3.10 อาจารย์ผู้สอนให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญตามภาระงานที่กำหนด

2.3.11 อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาเดียวกัน ควรสำเร็จการศึกษามาจากสถาบันที่หลากหลาย

2.3.12 อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรทุกรายวิชา ควรสำเร็จการศึกษามาจากสถาบันที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม

2.3.13 อาจารย์ผู้สอนต้องทำวิจัยในสาขาวิชาของตนแล้วนำผลงานวิจัยมาพัฒนา การเรียนการสอนให้บริการวิชาการ

2.3.14 การใช้วิธีการเรียน การสอน ที่หลากหลายเพื่อพัฒนา นักศึกษาให้มีคุณสมบัติ และทักษะที่เหมาะสมกับการเป็นคนในยุคศตวรรษที่ 21

2.3.15 การเปิดสอนรายวิชาในหลักสูตร คำนึงถึงลำดับก่อนหลังของ เนื้อหาในรายวิชาเหล่านั้น โดยจัดให้เรียนจากง่ายไปหายาก

2.3.16 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องช่วยให้นักศึกษาคิดค้น ประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ ในสาขาวิชาที่เรียนได้

2.3.17 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักศึกษาได้คิด วิเคราะห์ หาข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ โดยใช้กรณีศึกษา ต่าง ๆ

2.4 ด้านการจัดการเรียนการสอนมี 7 แนวทาง ดังนี้

2.4.1 การจัดกิจกรรมให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง คิดเป็น ทำ เป็นและกล้าแสดงความคิดเห็น

2.4.2 การจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากผู้มีประสบการณ์ตรงใน สาขาวิชาที่เรียน เช่น ผู้ประกอบการหรือสถานประกอบการที่ประสบความสำเร็จ

2.4.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ และ เนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดไว้ในแต่ละรายวิชา

2.4.4 การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสอดคล้องกับเกณฑ์ มาตรฐานของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการอุดมศึกษากำหนด

2.4.5 ทุกรายวิชาที่เปิดสอนต้องจัดทำแผนการเรียนการสอนที่ระบุ ถึงวัตถุประสงค์ของรายวิชา คำอธิบายรายวิชาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นราย สัปดาห์ งานที่มอบหมายให้กับผู้เรียนตามหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล และเอกสารตำราที่ ใช้ในการสืบค้น

2.4.6 แผนการจัดการเรียนควรมีความหลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนที่มีเวลาเรียนแตกต่างกันได้มีโอกาสเข้าศึกษา

2.4.7 การเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีหน่วยงานกลางของคณะวิชาทำหน้าที่รับฟังความคิดเห็นของ นักศึกษา

2.5 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกการเรียนการสอนมี 9 แนวทาง ดังนี้

2.5.1 การจัดให้มีอาคาร สถานที่ ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ที่ทันสมัย และเพียงพอ

2.5.2 การจัดให้มีระบบอินเทอร์เน็ตให้นักศึกษาได้ใช้อย่างทั่วถึง

2.5.3 การจัดให้มีห้องสมุดที่ทันสมัยมีสัญญาณอินเทอร์เน็ตฟรี (Wifi Free)

2.5.4 การจัดให้มีห้องเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-learning class) ที่สามารถจัดการเรียนการสอนในระบบเครือข่าย (Virtual classroom) ได้

2.5.5 จัดให้มีการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาและนักศึกษา

2.5.6 การจัดให้มีเครื่องมือให้นักศึกษาได้ใช้ฝึกภาคปฏิบัติอย่างครบถ้วนในสาขาวิชาที่เปิดสอน

2.5.7 การจัดให้มีห้องปฏิบัติการจำลองในการจัดการเรียน การสอนตามสาขาวิชา

2.5.8 การร่วมมือกับมหาวิทยาลัย หรือหน่วยอื่น ๆ หรือผู้ประกอบการเพื่อใช้อุปกรณ์ และเครื่องมือให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

2.5.9 การจัดสภาพแวดล้อมและสถานที่ให้นักศึกษาพักผ่อนหรือเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนหรือเรียนรู้ตามลำพัง

2.6 ด้านการวัดและประเมินมี 7 แนวทาง ดังนี้

2.6.1-การประเมินรายวิชาเป็นระยะ เพื่อปรับปรุงเนื้อหาสาระให้ทันการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและความต้องการของสังคมได้

2.6.2 การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทุกรายวิชา ต้องประเมินให้สอดคล้องและครอบคลุมตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชานั้น ๆ

2.6.3 การประเมินผลทุกรายวิชาต้องมีการประเมินเป็นระยะ ๆ ระหว่างภาคเรียนเพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักตนเอง จะได้พัฒนาปรับปรุงการเรียนของตน

2.6.4 การจัดระบบการวัดประเมินผล และการสำเร็จการศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบของข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

2.6.5 การประเมินสมรรถนะ (competencies) ของนักศึกษา เมื่อเรียนครบตามหลักสูตร

2.6.6 การจัดให้มีระบบการติดตามและประเมินความก้าวหน้าของบัณฑิต

2.6.7 ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องติดตามบัณฑิตที่จบการศึกษา และต้องเอาใจใส่ให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ในกระบวนการ

2.7 ด้านนักศึกษามี 13 แนวทาง ดังนี้

2.7.1 การพัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์หลักสูตรและคณะวิชา ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น open house การจัดนิทรรศการเคลื่อนที่ และการใช้ สื่อสารมวลชน และสื่อสังคม

2.7.2 การรับนักศึกษาควรมีวิธีที่หลากหลาย เพื่อให้ได้นักเรียนตรงกับความต้องการของสาขาวิชาที่เข้าเรียนและสนองนโยบายของรัฐ

2.7.3 การจัดให้มีการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ ให้สามารถปรับตัวเข้ากับการเรียนในมหาวิทยาลัย ทั้งในระดับคณะวิชา สถาบัน

2.7.4 การจัดให้มีคู่มือนักศึกษาโดยจัดทำเป็นเอกสารหรือฐานข้อมูล เว็บไซต์ เพื่อให้ นักศึกษาทุกคนได้ทราบถึงกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยหลักสูตรและแผนการเรียน ตั้งแต่ภาคเรียนแรกจนกระทั่งจบการศึกษา

2.7.5 การจัดให้มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

2.7.6 การจัดให้มีองค์การของนักศึกษา เพื่อนักศึกษาได้บริหารกิจกรรมของนักศึกษา ทั้งระดับคณะวิชา และระดับมหาวิทยาลัย

2.7.7 การส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและจิตสาธารณะของนักศึกษา

2.7.8 การส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรม ด้วย การจัดให้มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

2.7.9 การจัดให้มีห้องอาหารที่สะอาด ถูกหลักสุขลักษณะ อนามัย และหลากหลาย ให้บริการแก่นักศึกษา

2.7.10 การจัดให้มีระบบดูแล ส่งเสริม สุขภาพและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา เช่น ห้องพยาบาลที่สะดวก ปลอดภัย

2.7.11 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่ากับศิษย์ปัจจุบันเพื่อ ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา

2.7.12 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมุ่งศึกษาปัญหาชุมชนและสังคม ที่เพิ่มพูนประสบการณ์ในสาขานั้น ๆ ให้กับนักศึกษา

2.7.13 การจัดให้มีระบบการติดตามและประเมินความก้าวหน้าของบัณฑิต

2.8 ด้านฝึกประสบการณ์วิชาชีพมี 6 แนวทาง ดังนี้

2.8.1 การเลือกสถานประกอบการที่มีมาตรฐาน เป็นที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้นักศึกษา

2.8.2 ต้องให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการเตรียมการและปฐมนิเทศนักศึกษา ก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

2.8.3 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพต้องฝึกในสถานการณจริงที่บัณฑิตเข้าไปทำงานจริง เมื่อสำเร็จการศึกษา

2.8.4 การหาสถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้กับนักศึกษาทุกคนที่มีความแตกต่างด้านเวลาเข้ารับการศึกษา

2.8.5 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ต้องสร้างความมั่นใจให้บัณฑิต เมื่อจบแล้วสามารถประกอบธุรกิจหรือสร้างอาชีพด้วยตนเองได้

2.8.6 ต้องให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมประเมินผลในการฝึกประสบการณ์ของนักศึกษา

2.9 ด้านการประกันคุณภาพ มี 3 แนวทาง ดังนี้

2.9.1 การจัดระบบประกันคุณภาพในต้องพัฒนาให้มีการประกันคุณภาพภายในระดับ มหาวิทยาลัย และ ระดับหลักสูตร เพื่อให้เกิดการพัฒนาทั้งระดับมหาวิทยาลัย และ ระดับหลักสูตร

2.9.2 การจัดให้มีการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อตัดสินความมีคุณค่าหรือคุณภาพ และใช้เปรียบเทียบกับสถาบันอื่น ๆ ในระดับเดียวกันได้

2.9.3 กรอบของการประกันคุณภาพให้พิจารณาถึงคุณภาพของอาจารย์ผู้สอน คุณภาพผู้เรียน คุณภาพหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและคุณภาพบัณฑิต

3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สรุปการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความสอดคล้อง คือ

3.1 รูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ความเป็นประโยชน์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

3.2 รูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า ความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านบัณฑิตมีคุณภาพเป็นเลิศ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.3 รูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า ความเหมาะสม พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ที่สุด เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินอยู่ในระดับมาก

3.4 รูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สำหรับ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า ความสอดคล้อง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านนักศึกษา ด้านการประกันคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ข้อสรุปที่นำมาอภิปรายผล แต่ละด้านคือ 1) ด้านบัณฑิตมีคุณภาพเป็นเลิศ 2) ด้านหลักสูตร 3) ด้านอาจารย์ผู้สอน 4) ด้านการจัดการเรียน การสอน 5) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเรียน การสอน 6) ด้านการวัดและประเมินผล 7) ด้านนักศึกษา 8) ด้านฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 9) ด้านการประกันคุณภาพ ดังนี้

1. ด้านบัณฑิตมีคุณภาพเป็นเลิศ

ด้านบัณฑิตมีคุณภาพเป็นเลิศหน่วยงานที่รับผิดชอบที่กำกับดูแลการอุดมศึกษาเพื่อ กำหนดเป็นนโยบายเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะการคิด วิเคราะห์ และ สังเคราะห์ด้วยตนเองกับศาสตร์วิชาอื่น ๆ อย่างเหมาะสม เป็นแนวทางกำหนดนโยบายประยุกต์ ใช้เข้ากับมาตรฐาน และ ระเบียบการต่าง ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดคุณลักษณะที่ต้องการให้เห็นภาพรวมในวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อให้มหาวิทยาลัยพัฒนาเน้นผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมได้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า กฎหมายการศึกษา (ฉบับปรับปรุง) ได้กำหนดการสร้างคนในชาติ ตามนโยบายของรัฐตามต้องสอดคล้องตาม 3 ลักษณะ คือ 1) ลักษณะชาติ 2) ลักษณะวิทยาศาสตร์ และทันสมัย และ 3) ลักษณะมหาชน และ 5 ประการ 1) คุณสมบัติศึกษา 2) ปัญญาศึกษา 3) แรงงานศึกษา 4) พลศึกษา 5) ศิลปศึกษา (สภาแห่งชาติ, 2546) สอดคล้องดำรงส่วด้วยอุดมศึกษา เพื่อเป็นการส่งเสริมรับประกันคุณภาพและความเป็นเอกภาพให้สอดคล้องกับการสอดคล้องกับความต้องการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศและต้องเชื่อมโยงสากล (กรมอุดมศึกษา, 2558) ซึ่งสอดคล้องกับประกอบ คุณสมบัติคุณลักษณะคือ 1) ความสามารถในการประกอบอาชีพ 2) ความรอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ 3) ความสามารถในการแก้ไขปัญหา 4) ความริเริ่มสร้างสรรค์สามารถทำในสิ่งใหม่ได้ 5) ความสามารถในการสื่อสารยุคใหม่ 6) ความเป็นพลเมืองดีของสังคม 7) สนใจชวนขยายหาความรู้ 8) มีความเป็นผู้นำ (ประกอบ คุณสมบัติ, 2546) และสำนักมาตรฐานและประเมินผล อุดมศึกษา ได้กำหนดมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตอุดมศึกษาเป็นผู้ทบทวนความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ เพื่อการ

ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก เน้นความสามารถในการทำงานตามวิชาชีพ ผลิตภัณฑ์ที่ตนเองเรียนมาและให้ความสำคัญ การใช้เทคโนโลยีที่เป็นการสื่อสาร การใช้คอมพิวเตอร์ (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, 2560)

2. ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตรหน่วยงานที่บริหารจัดการด้านมาตรฐานหลักสูตรแห่งชาติ ในด้านคณพบนี้ เพื่อได้พิจารณาด้านเนื้อหาสาระและแนวทางต่าง ๆ ที่ประกอบในมาตรฐานหลักสูตรให้มีความหลากหลาย และ ยึดหยุ่นในเนื้อหาสาระ เพราะมหาวิทยาลัยจะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การสร้างและพัฒนาหลักสูตร การมีส่วนร่วมจากผู้ประกอบการสาขาอาชีพตามแต่ละสาขาวิชา โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาสาระ โครงสร้าง เนื้อหาสาระกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน สื่อ การวัดและประเมินผลต่อผู้ศึกษา ซึ่งเป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาหลักสูตร และการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานการณ์จริง รวมทั้งการประเมินผลหลักสูตร กฎหมายการศึกษา (ฉบับปรับปรุง) กำหนดหลักสูตรเป็นการกำหนดหลักการ จุดมุ่งหมายของการศึกษาเนื้อหาวิชาหลายวิชา วิธีการจัดตั้ง การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาคนให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ มีภูมิปัญญาที่เป็นเลิศ คุณสมบัติตามคุณลักษณะของบุคคลที่สังคมเข้าในหลักสูตร (สภาแห่งชาติ, 2546) ดำรัสว่าด้วยอุดมศึกษา ได้กำหนดคือ 1) การพัฒนาหลักสูตรอุดมศึกษา ตามมาตรฐานหลักสูตรแห่งชาติที่กระทรวงศึกษาและกีฬากำหนด 2) การสร้างหลักสูตรต้องสอดคล้องกับคุณวุฒิการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดความรู้ ความชำนาญงาน การใช้ และการปฏิบัติจริง (การฝึกปฏิบัติและฝึกงาน) เข้าในรายวิชาในสายอุดมศึกษา (กรมอุดมศึกษา, 2558) ข้อตกลงรัฐมนตรี ว่าด้วยมาตรฐานหลักสูตรแห่งชาติ ได้กำหนดในการสร้างหลักสูตร 1) กำหนดเนื้อหาในโครงสร้าง คุณลักษณะของผู้เข้าศึกษา ตามความต้องการของตลาดแรงงาน 2) ต้องมีการสำรวจหรือวิจัย ผู้ประกอบการ ตามความต้องการของสังคม 3) คณะผู้บริหาร และครูต้องรับผิดชอบในการสร้าง และพัฒนาต้องความรู้ให้ตรงกับสาขา 4) คุณลักษณะของบัณฑิต และ จุดประสงค์ของหลักสูตร 5) มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน ห้องจำลอง สถานที่ฝึกประสบการณ์ตามสาขาวิชา 6) การบริหาร และ คุ้มครองการจัดตั้งปฏิบัติ 7) มีอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับที่เปิดสอน 8) การใช้งบประมาณใน และ พัฒนาหลักสูตร (กรมอุดมศึกษา, 2554)

3. ด้านอาจารย์ผู้สอน

ด้านอาจารย์ผู้สอนคณะผู้บริหารควนให้ความสำคัญกับการพัฒนาอาจารย์อย่างถูกหลักวิชาการที่ต่อเนื่อง ต้องกำหนดแนวทางนโยบายเพื่อสร้างแรงจูงใจต่ออาจารย์ผู้สอนเข้าร่วมสัมมนา อบรมทางวิชาการ ทำการวิจัย การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกตงสาขาวิชานั้นๆ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอเป็นผู้รู้ทัน มีความฉับไวและต้อง

เป็นผู้ที่เตรียมพร้อมเสมอที่จะปรับเปลี่ยน ทาง การเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องต่อนักศึกษา และมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ภาษาอังกฤษจึงต้องพัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องจนถึงความเชี่ยวชาญ กฎหมายการศึกษา (ฉบับปรับปรุง) ได้กำหนดมาตรฐานครู คือ 1) ต้องยึดมั่นทางการเมือง 2) มีจรรยาบรรณและมีคุณสมบัติศีลธรรม ปฏิบัติ 3) ความรู้ ความ สามารถ มีความเชี่ยวชาญในการสอน 4) ได้ผ่านการฝึกอบรมวิชาชีพครู 5) ค้นคว้า ความรู้ในการพัฒนาตนเองให้สูงขึ้น และถ่ายทอดความรู้ให้กับสังคม (สภาแห่งชาติ, 2546) ดำรัสว่าด้วยอุดมศึกษา เห็นว่า ครูปฏิบัติการสอน เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ศึกษา ด้วยวิธีการ สอนรูปแบบต่าง ๆ มีคุณสมบัติ มีสุขภาพแข็งแรง มีวิชาเฉพาะและวุฒิการศึกษาที่หลักสูตร กำหนด ซึ่งสถาบันอุดมศึกษา ต้องส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนได้มีการค้นคว้า ยกระดับวุฒิ การศึกษาและพัฒนาตำแหน่งวิทยฐานะ จนถึงศาสตราจารย์ หรือมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (กรมอุดมศึกษา, 2558) ข้อตกลงว่าด้วยมาตรฐานหลักสูตรแห่งชาติ ได้กำหนดอาจารย์ผู้สอน เป็นผู้ที่มีวิชาเฉพาะเกี่ยวข้องในสาขาวิชาที่สอน ระดับอนุปริญญา ผู้สอนต้องมีวุฒิการศึกษา ปริญญาตรีขึ้นไป ในระดับปริญญาตรี ผู้สอนต้องมีวุฒิการศึกษาปริญญาโท ในระดับปริญญาโท ผู้สอนต้องมีวุฒิการศึกษาปริญญาโท และผู้สอนต้องมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรอง ศาสตราจารย์ ในระดับปริญญาเอก ผู้สอนต้องมีวุฒิการศึกษาปริญญาเอก และผู้สอนต้องมี ตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์

4. ด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอนหน่วยงานที่รับผิดชอบระดับ คณะวิชาต้องให้มีการ ติดตามตรวจสอบให้ความสำคัญในการวางแผนจัดตั้งปฏิบัติตามหลักสูตร เพื่อกระตุ้นให้เกิด การสนับสนุนในสาขาวิชาของมหาวิทยาลัย มีระบบการเก็บข้อมูลการติดตามงานของ อาจารย์และนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางปรับเปลี่ยน ปรับปรุงการจัดการเรียน การสอนแก่นักศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามธรรมชาติของผู้ศึกษาและส่งเสริม อาจารย์สร้างผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ทั้งนี้ อาจเป็น เพราะว่าการกฎหมายการศึกษา (ฉบับปรับปรุง) ให้อุดมศึกษาต้องจัดตั้งการเรียน การสอนให้มี คุณภาพ ตามเนื้อหาสาระของหลักสูตรและนโยบายของรัฐ 5 หลักการศึกษา การค้นคว้า วิทยาศาสตร์และค่าเล่าเรียน ค่าหน่วยกิตตามกฎหมายกำหนด และดำรัสว่าด้วยอุดมศึกษา (สภาแห่งชาติ, 2546) การจัดการเรียนการสอน เช่น 1) สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม 2) ครูอาจารย์ที่มีวิชาเฉพาะและวุฒิการศึกษาที่สูงกว่าระดับที่สอนเน้นคุณภาพ 3) พื้นฐานโครงสร้าง อาคารห้องเรียน ห้องทดลอง ห้องสมุด และ สิ่งอำนวยความสะดวกใน การเรียนการสอน 4) มีหลักสูตรที่ถือต้องตามมาตรฐานหลักสูตรแห่งชาติ รับประกันความรู้ เพื่อการต่อเนื่องและ เชื่อมต่อกับผู้เรียน 5) มีการวางแผนในการเปิดการเรียนการสอนตาม สาขาต่าง ๆ (กรมอุดมศึกษา, 2558)

5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกการเรียนการสอน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกการเรียนการสอนหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัย ต้องร่วมกับอาจารย์ผู้สอน ภาควิชาภายในและนอกมหาวิทยาลัย ในการสร้างความร่วมมือทางวิชาการสิ่งอำนวยความสะดวกการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพเหมาะสม มีความพร้อมด้านสถานที่อุปกรณ์รับใช้การเรียนการสอนที่ทันสมัย รวมถึงหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนและรองรับความต้องการของนักศึกษาได้ ตลอดจนส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถใช้เวลาตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ได้อย่างมีคุณค่ามีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และบริการแก่นักศึกษามากมายและหลากหลายเพื่อเพิ่มประสบการณ์ต่าง ๆ จนกระทั่งสามารถจบการศึกษาเป็นบัณฑิตที่ดีของสังคม ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า กฎหมายการศึกษา (ฉบับปรับปรุง) สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในการพัฒนาได้จัดตั้งอาคารสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน ยานพาหนะ สื่อการเรียนการสอน และ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในงานการศึกษา และการส่งเสริมด้านสุขภาพและโภชนาการ (สภาแห่งชาติ, 2546)

6. ด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดและประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนต้องใช้แบบประเมินเหมาะสมกับระดับ และรายวิชาที่สอน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์นำข้อมูลมาพัฒนาตนเองและทำงานร่วมกัน ทำให้เป็นกระบวนการพัฒนาให้เหมาะสมในระดับที่สอน เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับการวิจัยของกันต์ฤทัย คลังพหล ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินผลหลักสูตรการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนสอนของหลักสูตรการศึกษาทั่วไปจัดตรงตามหลักสูตร หลักสูตรการศึกษาทั่วไปจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ Active Learning ได้เหมาะสม มีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง (กันต์ฤทัย คลังพหล, 2561)

7. ด้านนักศึกษา

ด้านนักศึกษาหน่วยงานที่รับผิดชอบต้องมีการวางแผน การออกแบบกิจกรรมนักศึกษา การจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ การพัฒนาความร่วมมือ การเรียนรู้ แลกเปลี่ยนระหว่างมหาวิทยาลัย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนของอาจารย์และนักศึกษา เพื่อเสริมสร้าง ทักษะให้นักศึกษา รวมทั้งพัฒนาสื่อเทคโนโลยีมาพัฒนาให้เหมาะสมในยุคปัจจุบันการกำหนดนโยบายเพื่อสนับสนุนที่ชัดเจนเพื่อให้บุคลากรทุกฝ่ายมีแนวทางในการดำเนินงานทุกฝ่ายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาซึ่งคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย ต้องกำหนดนโยบายเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติ

8. ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพคณะวิชาในมหาวิทยาลัยมีความร่วมมือกับสถานประกอบการเป็นสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา เป็นกระบวนการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนในหลักสูตรและนอกหลักสูตร ที่ทำร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่มีความพร้อมที่เป็นสถานฝึกปฏิบัติงาน ในสถานประกอบการจริง ที่มีลักษณะงานตรงตามสาขาวิชาชีพที่เลือกเรียน เพื่อให้ นักศึกษาจะได้พัฒนาความรู้ความสามารถทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันไป ในสภาวะแวดล้อมที่เป็นจริงทำให้ได้รับประสบการณ์ตรงด้วยตนเอง กระบวนการและประสบการณ์สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบได้เป็นอย่างดี มีความมั่นใจอีกทั้งเป็นการส่งเสริม พัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษาทุกด้านทั้งบุคลิกภาพ สติปัญญา เจตคติ ที่ถูกต้องเหมาะสม พร้อมทั้งจะออกไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประกอบอาชีพด้วยตนเองได้

9. ด้านการประกันคุณภาพ

ด้านการประกันคุณภาพจากผลการวิจัยพบว่า เสนอแนะต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบการประเมินคุณภาพการศึกษา มีการติดตามปรับปรุงการประเมินตนเองอย่างให้เป็นระบบ แล้วกำหนดนโยบายในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการดำเนินงานในมหาวิทยาลัยให้ปฏิบัติตามมาตรฐานคุณภาพของการประกันคุณภาพในจนถึงการประกันคุณภาพระดับสาขาวิชาได้เพื่อทำให้มหาวิทยาลัยมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับต่อสังคมและสากลต่อคุณภาพการศึกษาของชาติ

สรุป

การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศมี 9 ด้าน คือ 1) ด้านบัณฑิตมีคุณภาพเป็นเลิศมี 7 คุณลักษณะ 2) ด้านหลักสูตรมี 11 แนวทาง 3) ด้านอาจารย์ผู้สอนมี 11 แนวทาง 4) ด้านการจัดการเรียนการสอนมี 12 แนวทาง 5) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกการเรียนการสอนมี 8 แนวทาง 6) ด้านการวัดและประเมินมี 7 แนวทาง 7) ด้านนักศึกษามี 10 แนวทาง 8) ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมี 5 แนวทาง และ 9) ด้านการประกันคุณภาพมี 3 แนวทาง และรูปแบบการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศที่พัฒนาขึ้น มีความเป็นประโยชน์โดยรวมและความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีความเป็นไปได้และความสอดคล้องโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เสนอแนะให้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยได้พิจารณาในการนำผลการวิจัยในแต่ละด้านไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางให้นักศึกษา มีคุณภาพได้ และสามารถพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางด้านการบริหารงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควรศึกษาวิจัยเชิงพัฒนาด้านการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อทำการวิจัยและการพัฒนา (Research and Development) ในแต่ละคุณลักษณะอย่างเหมาะสม เพื่อประกอบเป็นคู่มือในการพัฒนาให้มหาวิทยาลัยได้ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

3. การวิจัยครั้งต่อไป การใช้เทคนิคเดลฟาย ควรคำนึงถึง การเลือกผู้เชี่ยวชาญ ผู้ให้ข้อมูล เวลา และค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

- กรมแผนการ. (2559). ยุทธศาสตร์การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ ปี ค.ศ. 2025. นครหลวงเวียงจันทน์: กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา.
- กรมอุดมศึกษา. (2554). ข้อตกลงว่าด้วยมาตรฐานหลักสูตรแห่งชาติ ระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรี. นครหลวงเวียงจันทน์: สะพานทอง.
- กรมอุดมศึกษา. (2558). คำร่ำว่าด้วยการศึกษาชั้นสูง เลขที่ 177/ ลบ. กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา. นครหลวงเวียงจันทน์: สะพานทอง.
- กันต์ฤทัย คลังพล. (2561). การประเมินผลหลักสูตรการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์, 8(3), 87-100.
- ประกอบ คุปรัตน์. (2546). รูปแบบการบริหารงานของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วารสารวิธีวิทยาการวิจัย, 16(4), 679-684.
- เริงจิตร์ กลันทปุระ. (2540). รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล. ใน ดุษฎีนิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สภาแห่งชาติ. (2546). รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ฉบับปรับปรุง). นครหลวงเวียงจันทน์: สภาแห่งชาติ.
- สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา. (2560). เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 และเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพมหานคร: วงศ์สว่างพับลิชชิ่ง แอนด์ พรินติ้ง.
- Guskey T. R. (2000). Evaluating Professional Development. California: Corwin.